

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2012. szeptember 29.
(szombat este)

Horváth Géza

HÉT ÜZENETED ÉRKEZETT!

7. ÜZENET A HÚSÉGES GYÜLEKEZETNEK

Alapige: Jelenések könyve 3,7-13

„A filadelfiai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja a Szent, az Igaz, aki-nél van a Dávid kulcsa, és amit kinyit, senki nem zárja be, és amit bezár, senki nem nyitja ki. Tudok cselekedeteidről. Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki nem zárhat be, mert bár kevés erőd van, mégis megtartottad az én ígémet, és nem tagadtad meg az én nevemet.

Íme neked adok némelyeket a Sátán zsinagógájából, azokból, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok, hanem hazudnak: íme, megteszem velük, hogy eljöjjenek, és leboruljanak a lábad előtt, és megtudják, hogy én szeretlek téged. Mivel megtartottad állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak.

Eljövök hamar; tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat. Aki győz, azt oszloppá teszem az én Istenem templomában, és onnan nem kerül ki többé, felírom reá az én Istenem nevét, és az én Istenem városának, az új Jeruzsálemnek a nevét, amely a mennyből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet. Aki nek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!”

Imádkozzunk!

Urunk, hálás szívvel köszönjük, hogy ma este is előtted állhatunk meg, és a te szavadat hallhatjuk.

Megvalljuk, hogy amit előbb énekeltünk, az a ma estének nagy kérdése: Vajon kinek látsz te bennünket? Kik vagyunk mi valójában? Bocsásd meg, Urunk, hogy nagyon félreismerjük magunkat. Bocsásd meg, hogy sokkal jobb színben állítjuk be magunkat, mint amilyenek valójában vagyunk. Bocsásd meg, hogy sokszor mások véleményére adunk inkább, akik dicsérő szavakat mondanak rólunk, ha pedig véletlenül nem így lenne, akkor jaj, nekik!

ÜZENET A HŰSÉGES GYŰLEKEZETNEK

Mi a valós állapotunk? Az, hogy miben találtatunk híjával. Köszönjük, hogy te tudsz bennünket mérlegre tenni, megvizsgálni, megnézni az utunkat és egész bensőnket.

Urunk, te látod, hogy őszinték vagyunk-e, és valóban úgy jöttünk-e ide, hogy halani akarjuk, milyenek vagyunk. Látod, Urunk, hogy ki jött ide azzal a vággyal, hogy igen, fedd fel, hogy ki vagyok, milyen vagyok, és mondd meg, milyen lehetnék, és mit kaphatnék. Vakság helyett látást kaphatnánk, szegénység helyett lelki gazdagságot, süket fül helyett halló fület, kőszív helyett hús-szívet, büntetés helyett felmentést, ítélet helyett kegyelmet. — Ezt mind kértük, amikor azt mondtuk: fogadj el, Jézusunk.

Urunk, te látod, hogy valóban úgy akarunk-e előtted állni, ahogy vagyunk. Kérünk, adj nekünk őszinte szívet ma este, miközben ma is vizsgálsz bennünket azokkal a tűzláng szemekkel. Adj nekünk őszinteséget, Urunk, előtted való alázatot, csendességet, hogy meghalljuk a te halk, szelíd és mindenek felett szerető és hívogató hangodat.

Légy áldott, hogy ezt bizton kérhetjük tőled.

Ámen.

Igehirdetés

Szeretettel köszöntöm ma este is a gyülekezetet. Ahogy sokan tudják már, ezen a héten ezt a hét üzenetet vesszük, amelyet Isten küld és János apostol leír és elküld a hét kisázsiai gyülekezetnek. Minden gyülekezet minden levelet olvasott, tehát ez azt jelenti, hogy mindenkinek el kellett vennie belőle azt az üzenetet, amit éppen Isten mond róluk és gondol felőlük.

Láttuk, hogy a kijelentés a gyülekezetnek és a gyülekezetben szól. Ez csodálatos dolog a Szentírásban és a mi gyakorlatunkban is, amit úgy nevezünk: az egyház a gyülekezetekben él.

Volt valamikor Szabolcsban egy nagy ébredési konferencia, s lehettek vagy ötezen. A konferenciát meglátogatta Makkai Sándor püspök, és amikor ott szétnézett, ahol egyszerű, földműves emberek voltak, ragyogó arccal, azt mondta nekik: az egyház ti vagytok.

Azért szól itt a hét gyülekezetnek Isten igéje, mert ezt a titkot akarja elmondani: az egyház ti vagytok. Olyan jó ezt nekünk tudni, hogy az egyház nem hivatali rendszert jelent. Az egyház nem a zsinatot vagy nem a püspöki hivatalt jelenti, hanem azoknak a közösségét jelenti, akik mint gyertyatartók, nagyra emelik a világ világosságát, Jézus Krisztust. Vele van elválaszthatatlan kapcsolata. Mert a gyertyatartó és gyertya elválaszthatatlan egymástól.

Azt láttuk ezeken az estéken, hogy Jézus Krisztus jár a hét arany gyertyatartó között. Micsoda nagy boldog bizonyosságunk ez, hogy Jézus Krisztus az övéit szemmel tartja, jár közöttük. Azt jelenti ez: nem felejtkezik el róluk.

Az Ószövetségben azt mondja Mózes a népnek: azt gondoljátok, hogy Isten elfeledkezett rólatok? Mert a nép, amikor elfordult Istentől, meglanyhult az Istennel való közössége és fellazult a vele való kapcsolata, akkor azt mondták: nem gondol a mi ügyünkkel Istenünk. Isten elfelejtkezett rólunk.

És itt a boldog bizonyosság, hogy Jézus Krisztus jár a hét arany gyertyatartó között, megszólítja a leggazdagabbat és a legszegényebbet. Megszólítja a legkevélyebbet és a legalázatosabbat. Megszólítja azt, ahol csak probléma van, és azt is, amelyik

csak dicséretet kap tőle. Megszólítja a halódót és megszólítja a szolgát. Jézus Krisztusnak mindenkire van szava a gyülekezetben.

Ma is megismétlem, amit a Biblia mond, és amit vallunk: gyülekezet nélkül nem lehet lelki életet élni. Gyülekezet nélkül nincs igaz ismeret, nélküle csak visszaesni, csak halódni lehet, csak elmaradni, megállni lehet. A gyülekezetben pedig, ha Isten igéjét hallom, van remény, hogy meg is hallom (akinek van füle hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek), és van remény arra, hogy megújít engem az égi Atyám.

Egyik énekünk így kezdődik: Újíts meg engem ó, égi Atyám. Régi kegyelmedet áraszd ki rám. A második versszak: Újíts meg engem, Jézus Krisztusom, a harmadik: Újíts meg, Szentlélek Isten. És adja az Úr, hogy ezen a héten, az evangélizáció hetében, a hívők megújulásra menjenek keresztül. Ezt akarja elvégezni az Isten Lelke, hogy mi mint gyülekezet, és gyülekezeti tag is megújuljunk, vagy pedig most kezdj járni új életben Jézus Krisztussal, a te hűséges Megváltóddal.

A filadelfiai gyülekezetről lesz ma este szó. És ha Isten éltet bennünket, és Jézus Krisztus nem jön vissza az éjszakában, akkor holnap a laodiceai gyülekezetet fogjuk megnézni. Laodicea csak elmarasztalást kap, Filadelfia a mai igében csak dicséretet.

Egy fiatal határvárosról van szó. Az i. e. II. században alapították, azzal a céllal, hogy majd a görög kultúra onnan fog továbbterjedni az ú. n. barbár világ felé. Ezt jelenti az, hogy az alapítók úgy gondolták, hogy majd ez egy nyitott ajtónak a városa lesz.

Jézus Krisztus azt mondja ennek a gyülekezetnek: lehetsz te a nyitott ajtó egyháza. Azt akarom, hogy tőled áradjon valami, de az egyháztól nem azt várja Jézus Krisztus, hogy a kultúra áradjon, hanem az evangélium. Ezt azért mondom, mert ma sokan vannak, akik ezt összetévesztik. Az egyház nem kultúraellenes: szeretjük: a szép zenét, az énekkar működését, Jézus Krisztus váltságáról szóló verseket — sok mindent szeretünk, de az egyház nem azért van ezen a földön, hogy a kultúrát vagy az új technikai felismeréseket terjessze, hanem azért, hogy az evangéliumot prédikálja. Azt az evangéliumot, amely a görögöknek bolondság, a zsidóknak botránkozás, de nekünk, akik megtartatunk, Istennek ereje.

Jézus Krisztus ezért szól Filadelfiához, ehhez a kicsiny és erőtlén gyülekezethez. Azt olvassuk: kevés erőd van.

Hogy mutatkozik be Jézus Krisztus? Az első részben elmondott mindent magáról, hogy ki a levél feladója, küldője, ki az üzenet alkotója, és minden gyülekezetnek kiemel valamit ebből a teljességből, jó lenne, ha csak azt megértenék. Az első részben mindent elmond magáról, és amikor jönnek az üzenetek, akkor meg csak két-három dolgot. Ó, de jó lenne, ha csak annyit felfognánk! Hogy mit jelent az, amikor azt mondja: én szólok neked, az ámen, a hű és igaz tanúbizonyság, az első és utolsó — ha csak annyit fel tudnánk fogni az Úr Krisztus lényéről.

A mai is ilyen gyönyörű ige: a Szent és az Igaz. Mit jelent ez? Hogy mi a szent, arról hallottunk az elmúlt évben az evangélizáción Sípos Ámos testvérünktől. Mit jelent, hogy Igaz — itt azt jelenti: én vagyok a valóság, a teljesség — nem csak az, amit látsz, hanem az is, amit nem látsz. Nem csak az, amit gondolsz, hanem az is, amit nem is gondolnál. Én vagyok a valóság, nemcsak amit kérsz, hanem az, amit adni akarok neked, mert az sokkal több, nagyobb és szebb.

Azt mondja itt az igében, és erről szeretnék többet beszélni, hogy „nálam van a Dávid kulcsa”, ami a Szentírásban ezen kérdésben felvetődik, nem akarok mindent elmondani. Írtak róla sokan könyveket, minden vallásnak a teológusai. Én csak egy-

ÜZENET A HÚSÉGES GYÜLEKEZETNEK

szerűen szeretném elmondani most, hogy a mi üdvösségünk szempontjából mit jelent, hogy Jézus Krisztus azt mondja: nálam van a Dávid kulcsa.

Miért van szükség kulcsra? Miért van zár az üzleteken? Mert reggelre semmi nem maradna belőle, ha nem zárnák be. A lakásainkat is azért zárjuk be, hogy illetéktelenek be ne menjenek. Miért van zár? Azért mert bűn van. Ha nem lenne bűn, akkor az embernek esze ágában sem lenne elvenni a másikat. Nem lopna. De mivel ezen a világon van bűn, ezért van zár. Nyilván a zár az ajtóhoz tartozik. A világban a bűn miatt kellett az ajtó is. Az már ott szerepel a Biblia első lapjain.

Amikor az ember bűnbe esik, Isten kiúzi az Éden-kertből, és azt mondja: akkor ne egyen az élet fájáról, hogy ne legyen örök élete, eltiltja az élet fájától, és odaállítja a kerubokat meg a lángoló pалlost, hogy őrizzék az élet fájának az útját. Nem lehet odamenni, el vagy tőle tiltva. Ez a Bibliában az első zár, amiről Isten gondoskodik.

Sokan ismerik az özönvíz történetét. Ott is azt olvassuk: egyszer csak Isten bezárja az ajtót a bárkán. Noé és családja benn van. Nyolc ember megmenekül, a többiek meg kívül vannak. Azok elpusztulnak.

Újszövetségben is vannak ilyen példázatok. Amikor Jézus Krisztus beszél arról: és bezáraték az ajtó. És akik elkésnek, és jönnének: Uram, Uram, nyisd meg minékünk — azoknak nem nyitja ki. Hát ti kik vagytok? Nem ismerlek titeket. Ezek kinn maradnak.

Az, amit az igében olvasunk, határozottan és világosan azt jelenti, hogy Jézus Krisztus az üdvösségbe kit enged be, és ki fog kinn maradni, az egyedül tőle függ. — Nálam van a Dávid kulcsa. Jézus Krisztusnál van a kulcs. Senki illetéktelen nem férhet hozzá.

Találkoztam valakivel, akinek a nyakában volt egy furcsa kulcs. Kérdeztem: milyen kulcs ez? Hát a spájz ajtó kulcsa, mert mire hazamennénk, a gyerekek mindent megennének. Itt hordom a kulcsot.

Jézus Krisztus azt mondja: Ne félj, mert nálam van a Dávid kulcsa. Az elkárhózástól félsz? Az elveszett állapottól? „Ijeszt, hogy üdvöm is elveszthetem. Nem alszik lelkenek húséges őre, s Jézusnak kegyelme elég nekem.” — ijeszt az ördög? Nem az ő kezében van a kulcs. Nálam van Dávidnak a kulcsa, tőlem függ az üdvösséged.

Ennek az igének az alapján ezt hirdetem: a te üdvösséged és örök életed letéteményese és záloga az, akinél a kulcs van, Jézus Krisztus. Ne félj te attól, hogy téged bárki kizárhat.

Valaki azt mondta nekem: a szomszédom átkot mondott rám. — Felejtse el! Fel se vegye! Nem érdekes, hogy a szomszéd mit mond. Nézd meg, hogy volt-e benne igazság, nem vétkeztél-e vele szemben. Azt vizsgálj meg. De téged az üdvösségből kizárt volna? Az lehetetlen!

Aztán olyat is szoktak kérdezni: van olyan, hogy valaki akar megtérni, és nem tud? Azt kell rá mondanom az ige alapján: ilyen nincs. Mert aki nem kap új életet, az nem is akar. Lehet, hogy kószolgat, szemlél. Ez olyan, mint amikor valaki boltba megy és nincs a zsebében egy fillér sem, de azért megnézi az összes árut.

Eljössz az evangélizációra és azt mondod: megnézzük, mi a kínálat Pasaréten. Vagy pedig azt mondod: keresem azt, akinél a Dávid kulcsa van. Aki beenged engem az üdvösségbe. Aki kitarja előttem az ajtót — aki azt mondja: adtam eléd egy nyitott ajtót, amelyet senki be nem zárhat. Én bezárhatom mindig, mert enyém a hatalom mennyen és földön. Bármikor bezárhatom, mert jogom van hozzá, mert ez a világ és benne a választottak, a hívők nem érdemelték volna meg, hogy kinyissam.

Mi megérdemeltük volna, hogy Jézus kinyissa az ajtót? Olyan szép az az ének: Ma Paradicsom kapuját ismét megnyitotta. Kérub nem állja ajtaját, ezért minden áldja. — Ezt én vagy te megérdemeltük, akik hitben vagyunk, akiknek már új életünk van? Megérdemeltük volna, hogy kinyissa? Dehogyan érdemeltük volna meg. Ez az Ő kegyelme, szeretete.

Sokan azzal foglalkoznak, hogy kit zárt ki az Isten, hogy odaválasztotta őket az ítéletre. Ne ezzel foglalkozz! Azzal foglalkozz, hogy nálam van a Dávid kulcsa. Én ki tudom nyitni. Azt kell megkeresni, aki ki tudja nyitni.

Az üzleteken ki van írva, hogy tűz esetén, baj esetén kinél van a kulcs. Én ma este azt mondom neked: ez az evangélizáció, hogy elmondjuk: nála van a kulcs. Baj van? Tessék hozzá menni. Ég a ház a fejed felett? Tessék hozzá menni. Baj van az életedben, a házasságodban, a családotban, a bűneiddel, a testeddel? Tessék hozzá menni, mert nála van a kulcs. És csak nála. Ha lenne másnál is kulcs, akkor Jézus megmondta volna.

Most nem szólok a Máté 16-ról, mert az hosszabb idő lenne, amikor Péternek azt mondja: neked adom a mennyek országának a kulcsait — ezt nagyon sokan félreértik. Hitvallásunkban elmondjuk: a mennyország kulcsa az ige hirdetése, és a keresztyén egyházi fegyelem. Ez azt jelenti, hogy Jézusnál van a kulcs, tőle függ az üdvösséged, de Ő ezt a hatalmat és ezt a tevékenységet az egyháznál keresztül gyakorolja, nem Péteren keresztül. Ott lehet keresni az egyház Urát, a gyertyatartók között járó Krisztust. Ott lehet keresni a megfeszített, feltámadott Hóst.

Lehet, hogy máshol kerested a boldogságod? Lehet, hogy más nyitott ajtók felé kacsingattál? Lehet, hogy odanéztél, vajon amögött mi lehet? De most, az evangélizáción, csak az üdvösség felé irányítsd a figyelmedet, és mondd el, amit a 300. dicséretben már énekeltünk: „Csak te kellesz, én Uram, benned mindent meglegelek! Kegyelem vagy, égi jó, mely mindent bűnt eltöröl. Add, hogy gyógyító folyó tisztogasson meg belül.”

Nála van a kulcs, Ő tudja kinyitni előtted. De Ő azt mondja ma este neked: adtam eléd egy nyitott ajtót. Hiszem, hogy ha leborulsz és kéred most itt (nem később), hogy Uram, Uram, nyisd meg minékünk, akkor Jézus megnyitja előtted, és azt mondja: gyere be, mert tied a menny örökre. Ez azt jelenti, hogy nem mehet be, nem fog bemenni mindenki.

Gimnazista koromban nyugatról jött egy divatos teológiai áramlat, hogy mindenki üdvözülni fog. Sokan beleestek ebbe a csapdába és hirdették, hogy minden ember üdvözülni fog, mert Isten olyan jóságos és kegyelmes. De Isten azt mondja: nálam van a Dávid kulcsa.

Ha bárki bemehet, akkor miért lenne kulcs? Vannak olyan ajtók, amire nem tesszünk kulcsot, mert nincs mögötte érték. Akkor miért vegyünk rá drága lakatot? Jézus Krisztusnál kulcs van, ami azt jelenti: érték van. Valami olyan érték, amit szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg sem gondolt. Nem mehet be mindenki. A Jelenések könyvében világosan le van írva, hogy kik mennek be, és kik nem mennek be.

Valamelyik nap olvastuk azt az ígét, hogy ott áll a mennyben a fehér ruhás sereg. Megkérdi: kik ezek, honnan jöttek? Lefordítva: mi címen jöttek ezek ide, mi címen vannak ezek itt? És azt mondja: „ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták ruháikat, és megfehérítették a Bárány vérében.” Ezért vannak az Isten trónja előtt. És ez a szó: *ezért*, aláhúzendő. Ez azt jelenti: másért nem lehet odamenni.

ÜZENET A HŰSÉGES GYŰLEKEZETNEK

Hidd el, hogy Isten becsületes, Ő az Igaz és a Szent, ha lett volna más, könnyebb útja is a te megváltásodnak, akkor Isten nem adta volna oda az Ő egyetlen Fiát a Golgotára. Ha lett volna a tisztulásnak, a bűnkérdésnek más megoldása is, akkor Isten nem küldte volna el az Ő egyetlen Fiát ebbe a világba. „A szenvedésre, a halálra küldte el Őt, megnyitni a mennyet a bűnös előtt.” És ott van a fehér ruhás sereg, ott van az eredménye, a következménye annak, hogy lám, vannak, akik előtt megnyílik a menny.

Nehogy azt gondold, hogy előtted nem nyílik meg. Olyannál is találkoztam, aki azt mondta: én olyan bűnös vagyok, annyi bűnt követtem el, hogy engem az Isten nem fogad be a mennybe. — A mennyben ezt nem vizsgálják. Egy dolgot vizsgálnak: van-e fehér ruhád? Ismerjük a példázatot: Barátom, mimódon jöttél be, holott nincs menyegzői ruhád? Egyet vizsgálnak: a fehér ruhát. Ha rajta van, mindegy, mit csinált, mindegy, ki volt: gyilkos, parázna, mindegy, milyen babonában volt benne — ha megmosta ruháját a Barány vérében, akkor itt van. És íme, újjá lett minden. Másért nem. Ezért, ha bárki mást hirdet ezenkívül, aki hozzátesz ehhez, vagy elvesz belőle, legyen átkozott. Mert nekünk csak ezt kell hirdetni: nála van a Dávid kulcsa. Ő nyitja ki előtted a mennyet.

Nyitva van a menny. Egy ének jutott eszembe: Lépj a megnyílt üdvajtón át, mikor teszed? Miért nem ma még? Az evangélizáció az, hogy Isten rákérdez: mikor teszed, ha még nem tetted meg? Miért nem ma, miért holnap?

Elmondta egyik testvérünk: hívott többeket, és egy valaki megkérdezte: a jövő hónapban nem lesz evangélizáció? Mert mindig majd a legközelebbi alkalommal, majd később. Valaki azt mondta: majd, ha nyugdíjba megyek. Pedig a nyugdíjasok többet dolgoznak, mint azelőtt. És lehet, hogy akkor már nem lesz időd, mert nem éred meg. Jön egy vérrög, összeesel, és a mentők hiába élesztenek. Mikor teszed? Miért nem ma még?

Még arról, hogy „kevés erőd van”. Ez a filadelfiai gyülekezet ilyen tagokból állhatott: kevés erőd van. Jézus ezt is látja, és utána kijelenti: de én szeretlek téged. Jézus nem maximalista. Nem azt mondja: igen, ha lelkileg jó kondícióban vagy akkor beszélhetünk, akkor kijelentem az én ígémet. Kevés erőd van? Azért jövök hozzád. Azért biztatlak, hogy még azt a keveset is el ne veszítsd, hanem egyre több legyen.

Kevés erőd van. Mit jelent ez? Egyrészt nem baj, ha a gyülekezet is tudja, hogy kevés ereje van. Miért? Mert akkor vallja, amit Luther írt: „Erőnk magában mit sem ér. Mi csakhamar elesnénk.” Ha a gyülekezet azt mondja: erős vagyok, akkor azt mondja: nincs szükségem semmire — ahogy ezt holnap majd halljuk. Megcsinálom ezt magam is. Amikor azt mondja valaki, hogy kevés erőm van, az azt jelenti: azt az erőt várom, Uram, ami tőled jön. És az az ember vallja, hogy nekem Krisztusban mindenre van erőm, aki megerősít engem, és kijelenti: szeretlek téged.

Miért van kevés erőd? Miért lehetett Filadelfiának olyan kevés ereje? Többek között azért is, a világ szívta el az erejüket. Amikor a palántát elültetjük, akkor mellette rögtön feljön a gyom, és szépen terjed, erősödik, a haszonnövény meg sínylődik. Miért? Mert a gyom elszívja a tápanyagot tőle. A keresztyén is ilyen ebben a világban. Filadelfia is ilyen volt. A hívó ember is ilyen ebben a világban. „Elfáradtunk, Uram, e világ zaján.” És hol tudsz megerősödni? A gyülekezetben. Hol készít neked Isten pihenést? A gyülekezetben. Hol készít neked Isten lelki kondíciót? A gyülekezetben, hogy megerősödj. Egy-egy istentisztelet után örömmel megyünk ki. Nem azért, mert vége van, hanem azért, mert Isten jelenlétében voltunk.

Örülök, amikor Draskóczy László a vasárnap istentiszteletek végén az orgonán úgy látszik, hogy az egész templom zeng. Itt valami történt. Megjelent Isten, beszélt hozzánk. Nem bűneink szerint ítelt, hanem kegyelmességének gazdagsága szerint hajolt le hozzánk. Zúgjon még az orgona is!

Tessék jönni erőt gyűjteni, itt a lelki konditerem a gyülekezetben. Itt lehet megerősödni. Kevés erőd van? Nem baj, mert akkor nem bizakodsz el. Ha kevés erőd van, akkor tudod mondani: egyedül Istené a dicsőség. Különben azt mondanád: jó kondiban vagyok, kitelik ez tőlem. Nem, erőnk magában mit sem ér. Isten a mi oltalmunk és erősségünk. (46. zsoltár).

Még amiről feltétlenül beszélni kell: „Íme, adok neked némelyeket a Sátán zsinagógájából, azokból, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok, hanem hazudnak. Íme megteszem velük, hogy lejöjjenek, leboruljanak a te lábad előtt, és megtudják, hogy szeretlek téged.”

Sokat szenvedhettek a filadelfiai keresztyének meg a többiek is azoktól, akik vallásos keretek között akarták megélni a hitéletüket. Ezeket a keresztyéneket állandóan piszkálgatták. Gondolom ilyeneket mondtak, mint ma is: nem kell azt túlzásba vinni. Csak úgy takarékon. Nem kell mindig Bibliát olvasni, nem kell csendességet tartani. Nem kell minden úrvacsorában résztvenni. Ha más dolgod is van, nem kell templomba menni, először a dolgod csináld.

Ezeket bántotta a hívóknak komoly, lelki élete. Ez mindig bántja a hitetleneket. Mit mond Isten? Azt mondja: megadom, hogy közülük eljönnek hozzád némelyek, és leborulnak, és meglátják, hogy szeretlek téged.

Lesznek, akik csatlakoznak hozzátok, Isten ebben az igében olyan világosan kijelenti, hogy minden hitbeli növekedés tőle van. Adok neked némelyeket, akik eljönnek ebből a vallásos hamis keretből, a hamis tanúkból, a nem üdvözítő vallásokból hozzád, és meglátják, hogy én szeretlek téged. Hogy az én nevem közötted van. Hogy én rátok teszem a pecsétet. Hogy én téged igazollak.

Hányan vannak itt, akiket Isten adott ennek a gyülekezetnek? Hányan vannak itt, akik így jöttetek, s egyszer csak Isten világosságot gyújtott a szívetekben meg az elmétekben, és megláttátok, hogy igaz Isten igéje. És mindegy, hogy kik milyen dogmákat állítanak fel, a lényeg az, hogy a Biblia mit mond, mert Filadelfia ehhez volt hűséges. Növekedés, csatlakozás, gyülekezeti fejlődés csak ott van, ahol Isten igéjét komolyan veszik. Az én állhatatosságra intő beszédemet megtartottad, komolyan vetted az igét.

Higgyétek el, hogy sajnos ma a körülöttünk levő világban ezzel nagy baj van. Mi Filadelfiához szeretnénk hasonlítani, és ezt felvállaljuk. Akkor is, ha nevetnek rajtunk: ezek fundamentalisták. Ezek azt hiszik, hogy ami le van írva a Szentírásban, az tényleg úgy történt. Lelki növekedés csak ott van, ahol komolyan a Biblia talaján állnak. Ahol azt mondják: nemcsak szó szerint elhisszük a Szentírást, hanem betű szerint is.

Egy tanárom azt mondta: a tételeket nem szó szerint kéri, hanem betű szerint. Ha egy fizika vagy kémia könyvet betű szerint kér, akkor a Szentírást, amely Isten szájából származik, azt meg ne vegyem betű szerint? Filadelfia ebben volt hűséges. Megtartottad az én ígémet, én is megtartalak téged – mondja az Úr. Isten válaszol, számon tartja a föld hűségeseit.

Igaz ugyan, hogy itt eszkatológikus távlatokat kecsegtet Jézus Krisztus: „majd a kísértés órájában”, de az utóbbi időben láthattam azokat a gyülekezetben, akiknek eljött az utolsó órájuk, ott voltak a nagy betegségben, a halál árnyékának a völgyé-

ÜZENET A HŰSÉGES GYŰLEKEZETNEK

ben, és ezt láttuk az életükben. „Megtartottad az ígémet, én is megtartalak téged.” Ezzel tudtuk őket bátorítani: ne félj, megtart téged a te hűséges Urad. Isten hord karjain, ne csüggedj el, védelme biztató. Jöjj, ismerd fel, hatalmas karjai magához von. Ne félj, mert megtartalak téged!

Így lehetsz boldog ebben az életben is. Öregségben, egyedülletben. Jézus megtart engem. Mondják: szeretnék meghalni úgy, hogy este lefekszem, reggel ne keljek fel. Ez nem biztos, hogy így lesz. És mi a biztos? Az, hogy megtartalak téged. Ha Jézus megtart téged: „Így halni jó halál”. Ne aggodalmaskodj. Ha Jézus megígéri: én megtartalak téged. A hű és igaz bizonyosság. A Szent és Igaz. A valóság. Ő mondja neked, Ő szól hozzád: „Tartsd meg, ami nálad van, hogy senki el ne vegye koronádat.”

A hívőnek valami olyan van a birtokában, amit érdemes megtartani, és amit nem szabad elveszíteni. Mi volt Filadelfiánál? Isteni szeretet és kegyelem. A hit volt. Tartsd meg, ami nálad van, úgy őrizd, mint az értéket. Ne őrizd a vagyonodat sem annyira, mint a hitedet. Azt el ne veszítsd. „A földön, ha elvesztem szerelmem tárgyait, maradjon meg mellette szerelmed és a hit. Csak azt el ne veszítsem, mi benned, ó Úristen, remélni megtanít.”

Ezt őrizzük. Filadelfiának ezt mondja az Úr. Mert azt a gyülekezetet is, amelyhez Jézus Krisztusnak csak dicsérő szavai vannak, azt is kell biztatni, bátorítani, buzdítani, hogy őrizze meg azt a drága kincset, amely rábízott: az üdvösséget, az élet koronáját, hogy ezt senki el ne vegye tőle. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezetnek.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, az énekkar azt énekelte: „Égi szép vagy, tündöklő fényű név, legszentebb itt alatt, e föld ölen.” Köszönjük, hogy ez az ének is a kijelentésből, az ígéből származik. Valljuk: nincs üdvösség senki másban, és nem is adatott az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk, valljuk, hogy „nincs szebb név földön, égen, mint a Jézus szent neve.”

Áldunk téged, hogy ezt a nevet ideadod nekünk, sőt azt ígéred, hogy felírod egy oszlopra a te új nevedet és a mennyei Jeruzsálem nevét. Mindazok, akik győznek, megkapják ezt a csodát is.

Köszönjük, hogy a név a birtoklást jelenti. Ha felírod ránk nevedet, akkor az azt jelenti: a tieid vagyunk. Életünkben és halálunkban az egyetlen vigasztalásunk lehet, hogy a te tulajdonaid vagyunk. Megvásároltál bennünket, drága véred hullott a Golgotán. Drága véred megmosott bennünket és tisztára mosta ruhánk. Ó, bizalmunkat bárcsak ebbe vetnénk mindig, és te lennél a reményünk, vigasztalásunk, erőnk, bátorításunk. Köszönjük, Urunk, hogy veled harcolhatjuk a hit harcát.

Kérünk, áldd meg a holnapi napot, készítsd el ígéd hirdetését, és a terített asztal mellett is hadd örvendezzünk, hogy Jézus lett a vigaszunk. Hadd lássunk téged, mint megfeszítettet, akiben van a mi váltságunk, véred által bűneink bocsánata.

Kérünk, áldd meg az éjszakánkat, és nyugtass és pihentess meg bennünket. Ha kell, nyugtalaníts, Urunk, a te ígéd által, és engedd, hogy ebből a nyugtalanságból szomorúság legyen, mégpedig megtérést munkáló, drága szomorúság és könnyek, hogy aztán hálát adhassunk, hogy könnyörültél rajtunk ingyen, kegyelmedből.

Ámen.